

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารงานของประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นตัวกำหนด เป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาประเทศ โดยเริ่มจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ที่มุ่งพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ผลของการพัฒนาจึงทำให้ดูเหมือนว่าเป็นการตอกย้ำ และขยายช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ระหว่างเขตเมืองกับชนบทมากขึ้น จำเป็นที่รัฐจะต้อง ลดปัญหาช่องว่างอย่างเร่งด่วน (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 7)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา มีการ นำทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และความได้เปรียบด้านแรงงานราคาถูกของประเทศ มาใช้ สนับสนุนการพัฒนาและขยายฐานการผลิต โดยเริ่มจากการกระจายการผลิตภาคเกษตรกรรมสู่พืชหลัก มากชนิดขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า ทำให้มีการผลิตเพื่อส่งออกและ อุตสาหกรรมที่ใช้ทุนและเทคโนโลยีสูงขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวในอัตราสูง โดยการ เจริญเติบโตดังกล่าวนอกจากจะทำให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลงไปแล้ว ยังต้องพึ่งพาเทคโนโลยี ทุนและ ตลาดจากต่างประเทศด้วย ขณะที่การพัฒนาคุณภาพคน การเสริมสร้างฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี การฟื้นฟูดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลงยังได้เป็นไป ได้ช้า ส่งผล ให้ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของประเทศไม่เพิ่มขึ้น จำกัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ลดน้อยถอยลง ตลอดจนมีปัญหาความขัดแย้งในสังคมจากการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2543 : 6)

ตลอดระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาใหม่ ยึดการพัฒนาแบบองค์รวมที่มีคน เป็นศูนย์กลางต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยก ส่วนมาเป็นบูรณาการเชื่อมโยงกันทุกมิติเป็นองค์รวมพร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคมในทุกขั้นตอนการพัฒนา โดยวางแนวทางการบริหารการ เปลี่ยนแปลงเพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ แต่กระบวนกรแปลงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 8 และ 9 ไปสู่การปฏิบัติภายใต้กระบวนทัศน์ใหม่ดังกล่าว ยังไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร สาเหตุอันเนื่องมาจากในปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจทำให้ต้องเร่งฟื้นฟูแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและลดผลกระทบที่มีต่อคนและสังคม ส่งผลให้การดำเนินยุทธศาสตร์สำคัญกระทำไม่ได้เต็มที่ อีกทั้งแนวคิดที่ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนายังเป็นเรื่องใหม่ที่หน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจจึงทำให้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 25)

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง การที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวแต่ละประเทศต่างก็มีนโยบายและกลวิธีแตกต่างกันไปตามแนวคิดและสภาพแวดล้อมของประเทศนั้น ๆ แม้แต่ในประเทศเดียวกันแนวนโยบายและกลวิธีในการพัฒนายังผันแปรไปตามแนวคิดของผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาในขณะนั้น อย่างไรก็ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ก็ยังคงยึดกระบวนทัศน์การพัฒนาใหม่ดังกล่าว และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมในการดำเนินการ ในทุกขั้นตอนของแผน ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมวางแผนและร่วมดำเนินการพัฒนามาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วน อันเป็นการระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและนอกภาครัฐ และผนึกพลังสังคมจากทุกภาคส่วนให้เป็นเครือข่ายขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผน ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมรวมตลอดทั้งร่วมติดตามสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอซึ่งการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา ระดับจังหวัดและอำเภอนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2546 : 11 – 12)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องเร่งกำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนเองให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการ

พัฒนาอย่างเป็นระบบ “การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น” จึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา เพราะทุกคนในท้องถิ่นล้วนได้รับผลกระทบจากการวางแผนทั้งทางตรงและทางอ้อม การให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะได้ข้อมูลมากขึ้น เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งวางแผนพัฒนาที่สมบูรณ์ เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีความผูกพันกับแผนพัฒนานั้น มีความเข้าใจและยอมรับแผนพัฒนาด้วยเช่นกัน ซึ่งจะทำให้แผนพัฒนาดำเนินการจนแล้วเสร็จ (สำนักบริหารส่วนท้องถิ่น, 2550 : 17)

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบ กระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีแผนพัฒนาขององค์กรตนเองโดยแผนพัฒนา หมายรวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2546 : 75) ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งในการวางแผนพัฒนานั้นประกอบไปด้วย แผนระยะ และแผนระยะยาว ซึ่งแผนระยะสั้นและระยะยาวต่างเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะสภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหา และสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ครอบคลุมทุกด้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจและหน้าที่ในการตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตราข้อบัญญัติและอำนาจหน้าที่ต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งงานนโยบายและแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก มีหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น และมีเป้าหมายหลักคือเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ “การคมนาคมก้าวหน้า เศรษฐกิจพัฒนา สหวิชาก้าวหน้าไกล สิ่งแวดล้อมไร้มลพิษ” แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก มีจำนวน 6 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูตรัง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อทราบระดับการดำเนินงานขององค์กร และนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผน เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูตรัง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูตรัง จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านและหมู่บ้านที่อาศัย แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูตรัง จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูคั้ง จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และหมู่บ้านที่อาศัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูคั้ง จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูคั้ง จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม
- 2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตร

อินทรีย์

- 2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มี

คุณภาพ

- 2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

- 2.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่อในสำนักทะเบียนท้องถิ่นอำเภอคูคต ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 1,991 คน จาก 1,991 ครัวเรือน (สำนักทะเบียนอำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม, 2556 : 1)

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 334 คน โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727)

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นเพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน หมู่บ้านที่อาศัย

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน จำแนกเป็น

4.2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม

4.2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตร

อินทรีย์

4.2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มี

คุณภาพ

4.2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

4.2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาของการศึกษาระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูครึ่ง จังหวัดมหาสารคาม

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่แสดงออกตามความเห็น ที่รู้ หรือที่คิด เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานด้านความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ในที่นี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลเลิงแฝกที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูครึ่ง จังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 6 ด้าน คือด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม, ด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์, ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ, ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, และด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่อในสำนักทะเบียนท้องถิ่น อำเภอภูครึ่ง ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูครึ่ง จังหวัดมหาสารคาม

การดำเนินงาน หมายถึง พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงานที่สามารถสังเกตได้ อาจปฏิบัติได้ทันทีหรือมีความล่าช้าตามปัจจัยต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ โอกาส เป็นต้น ซึ่งในการดำเนินงานนั้นต้องมีกำหนดวิธีการกระทำสิ่งที่ต้องทำต่าง ๆ ไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ในที่นี้ หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก ตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนารวมขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก จำนวน 6 ด้าน คือด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม, ด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์, ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ, ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, และด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดคุณศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอภูครึ่ง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา การสนับสนุนด้านงบประมาณ อุปกรณ์ต่างๆ การจัดกิจกรรมประเพณีและสนับสนุนกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และการส่งเสริมให้เยาวชนรักษาประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น

2. ด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝกในการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน สนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการผลิตสินค้าของชุมชน ส่งเสริมประชาชนปลูกพืชปลอดสารพิษ และส่งเสริมเกษตรแบบผสมผสานทุกฤดูกาล

3. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝกในการร่วมพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง เช่น ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มเยาวชนหรือตัวแทนของกลุ่มต่างๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จัดระบบการป้องกันสาธารณภัย เช่น มีการสนับสนุนการฝึกอบรม อปพร. จัดเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ส่งเสริมอาชีพของคณพิการ จัดบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ

4. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝกในการปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุด การจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างตามท้องถนน การก่อสร้างรางระบายน้ำ การจัดการประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค และการขุดลอกหนองน้ำธรรมชาติ

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก ในการรณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น รณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้และดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อบรมให้ความรู้ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย และจัดให้ประชาชนศึกษาดูงานนอกสถานที่

6. ด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝกในการให้โอกาสประชาชนเสนอโครงการเพื่อนำมาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลเลิงแฝก ส่งเสริมให้เกิดเวทีชาวบ้านเพื่อพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางแก้ไขปัญหาหารือกัน จัดให้มีเวทีประชาคมเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชนให้ความรู้เรื่องต่างๆผ่านหอกระจายข่าว และจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน หมายถึง ระยะเวลาที่ประชาชนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม แยกเป็น 1-10 ปี, 11-20 ปี, 21 ปี ขึ้นไป

หมู่บ้านที่อาศัย หมายถึง หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก ซึ่งประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 บ้านเลิงแฝก, หมู่ที่ 2 บ้านปอแดง, หมู่ที่ 3 บ้านบัวแก้ว, หมู่ที่ 4 บ้านบ่อแก, หมู่ที่ 5 บ้านปราสาท, หมู่ที่ 6 บ้านโสกขาว, หมู่ที่ 7 บ้านพรสวรรค์, หมู่ที่ 8 บ้านหนองบอน, หมู่ที่ 9 บ้านโสกคลอง, หมู่ที่ 10 บ้านปอทอง, หมู่ที่ 11 บ้านดาวเรือง, หมู่ที่ 12 บ้านโสกคลอง, หมู่ที่ 13 บ้านเลิงแฝก, หมู่ที่ 14 บ้านบัวแก้ว, และ หมู่ที่ 15 บ้านพรสวรรค์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลทางวิชาการและอาจนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเลิงแฝก อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพต่อไป